

זוהר גוון

רמזים על פרשת השבוע

פרשת
ואתחנן - נחמו

מה בגליון?

מנין תקט"ו תפילות של
משה - מה סוד המנין הזה

סגולת התפילה לומר
פעמיים "נא"

כוחה של ראייה

הדרך להינצל מהחמדה

סוד הד' והר'

להינצל מאש על ידי "שמע

ישראל"

הפטרת "נחמו"

בס"ד

מנין תקט"ו תפילות של משה - מה סוד המנין הזה

"וְאַתְּחַנֵּן אֶל יְיָ בְּעֵת הַהוּא לְאִמּוֹר" (ג כג)

"ואתחנן" בגימ' 515, כנגד 515 תפילות שמשה רבינו התפלל ולא נענה (כדאיתא במדרש רבה וזאת ברכה),

יש לשאול מה המשמעות של המספר הזה?

"באדרת אליהו" מבאר (והזכרנו כמה פעמים) על פי הגמרא בפסחים דף פ"ח ע"א בפס' (ישעיה ב ג) "לכו ונעלה אל הר ד' אל בית אלוקי יעקב" - מדוע ביהמק"ד נקרא דוקא בית אלוקי יעקב? ולא בית אלוקי אברהם? ולא בית אלוקי יצחק?

מבארת הגמ' - לא כאברהם שקראו הר- "בהר ד' יראה", לא כיצחק שקראו שדה- "ויצא יצחק לשוח בשדה", אלא כיעקב שקראו בית "ויקרא את שם המקום ההוא בית קל"

והגמרא צריכה ביאור, מה המשמעות לקריאתו 'הר' 'שדה' או 'בית', ומדוע באמת אברהם הסתפק לקרוא הר ולא הוסיף וקראו שדה?

ומבארים שהכל התחיל שמקום המקדש היה נקרא "מחנה" - בגימ' 103, ואחר כך קידשו אברהם ועשאו "הר", הר בגימ' 205 שזה פעמיים 103 הנ"ל (עם הכולל). הר הוא דבר המובדל יותר ממה שמחנה מבדיל, ואחר כך יצחק קידשו עוד ועשאו "שדה" שדה בגימ' 309 שזה פעם נוספת 103. בשדה יש מחיצה המשמשת ליצור הבדלה נוספת, ויעקב הוסיף קידוש על קידוש ועשאו לבית שעשה לו גם גג, בית בגימ' 412 זה פעם נוספת המספר 103 הנ"ל, ובכך ייחדו למקום נפרד לגמרי, בלי שום שייכות לסביבה.

בית המקדש הוא מקום הקשר של עם ישראל ורבש"ע, מידי דצינעא עושים בבית.

ביאר באדרת אליהו ש"ואתחנן" בגימ' 515, וכן המילה תפילה בגימ' כנ"ל, כי זה פעם נוספת של 103, וזה מתאים לכך שדוד המלך הוא הרגל הרביעי במרכבה והוא קשור לתפילה שחיבר את ספר התהלים ואמר על עצמו "ואני תפילה".

תפילה מלשון קשר נפתולי אלקים נפתלתי.

בית המקדש מקום הקשר של ישראל עם הרבש"ע.

[א.ה. ניתן לומר בדרך כזו: התפילה היא התוכן של הבית, הבית הוא החלק החיצוני אבל התפילה היא החלק הפנימי של הקשר, כמובן שבלי הבית בלתי אפשרי להעמיד קשר, אך בלי שיהיה קשר פנימי אין שום תועלת בבית - כמו שאמרו בגמ' "אין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת..."]

אצל מרים אחותו התפלל משה פעמיים נא ואמר "קל נא רפא נא לה", ואכן מיד נענה.

ובמקו"א כתבנו שזה שייך לעניין האמונה שפעמיים נא בגימ' 102 כמנין אמונה. [וזה אופן נוסף למה שנתבאר לעיל על התקט"ו תפילות שזה ה' פעמים 103].

[א.ה. והתעוררתי להעיר ואח"כ מצאתי שכבר העירו שזה לכאורה נידון במפרשים שם ותלוי איך יתפרש המילה נא, דהנה בתרגום אונקלוס תירגם את ה"נא" הראשון ואת ה"נא" השני באופן שונה, בעוד שה"נא" הראשון תירגם "בבעו" - מלשון בקשה, ה"נא" השני תירגם "כען" כלומר עכשיו, ואולם ביונתן בן עוזיאל כן תירגם שניהם בבעו מלשון בקשה].

אמנם לפי הפשטות, הכוונה לעוד תוספת של תפילה אחת בודדת שהיתה מכריעה את מדת הדין [ויעוין בפני יהושע ברכות ל"ב שם מבואר שזה היה סך כל התפילות של משה רבינו כל ימיו ג' תפילות ביום עיי"ש החשבון].

ושמעתי פעם שיש כאן מוסר השכל גדול ללמד את האדם לא להתייאש, ואפילו אם התפלל הרבה פעמים ועדיין לא נענה, כי הנה אנחנו רואים שעוד תפילה אחת היתה עוזרת, לפעמים אדם חושב התפללתי כל-כך הרבה ולא נענית, אך אנו רואים שיש מספר מסוים של תפילות שצריך להתפלל ויתכן שתפילותיו ראויות אך לא הגיע עדיין למספר התפילות הנצרך כדי שתתמלא בקשתו.

כוחה של ראייה

"עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְסָה וְשֹׂא עֵינֶיךָ יְפוֹה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרְחָה וְרִאָה בְּעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה" (ג כו)

מה המשמעות של הראייה, ובמה ניחמו הקב"ה בכך שהראה לו את הארץ?

ורואים מכאן שאפילו ראייה משפיעה,

וכן ראיתי שמביאים שראיה של הר הבית גם היא משפיעה קדושה על האדם.

[א.ה. ועיין באור החיים הקד' כאן שהתייחס לשאלה שהרי גם משה רבינו ביקש רק לראות את הארץ שאמר - "אעברה נא ואראה את הארץ וגו'?" אך בוודאי כוונתו היתה להיכנס בפועל, ומה השתנה בתשובת הקב"ה?

ומתרג' ה"אור החיים" וז"ל: "נתכוון לומר לו כי מה ששאל לראות על ידי הליכתו לארץ כאומרו אעברה ואראה יעשה לו ה' נס ויראה באמצעות עיניו לבד בלא הליכה כל מה ששאל לראות אחר שיעבור, והוא דבר שאין עין הזולת תוכל לראות, והוא מה שדקדק במאמר עיניך בכינוי". עכ"ל.]

ראיתי מובא שואתחנן זה בגימ' ישראל, דהיינו - המילה ואתחנן בגימ' 515 להוסיף על זה שם הוי"ה יוצא בגימ' ישראל, ויש לעיין בזה. (א.ה. ואולי קשור לכל הנ"ל)

ויש לבאר מהו העניין של ה-103?

ואפשר דעיקר הרעיון הוא ה-אמונה, אמונה בגימ' 102 (ועם הכולל 103), וכל אחד הוסיף עוד דרגה באמונה, ואתחנן הוסיף עוד אמונה ותפילה,

אצל אברהם במעשה עם אבימלך כתוב "השב אשת האיש" השב ר"ת הר שדה בית, בפיוט שמשוררים בשבת "הדס שיטה ברוש תדהר", וזה ר"ת הר שדה בית תפילה.

והנה הפטרת השבוע קוראים "נחמו נחמו" המילה נחמו בגימ' 104, = 103 עם הכולל.

מחנה בגימ' 103, בית המקדש נקרא מחנה שנא' "ויקרא שם המקום מחניים". וגם נקרא מנוחה שנא' "זאת מנוחתו עדי עד",

הנה משה רבינו הביא לעשיו מנחה, מה היה במנחה שהביא לו?

בספרים מבואר שהביא לו חלק מש"י העולמות, מנחה בגימ' 103, דהיינו, שלישי מהעולמות הללו, ונשאר ביד יעקב 207 עולמות בגימ' אור, לכן הוא נאבק עם שרו של עשיו, והעלו "אבק" בגימ' 103,

על פי הנ"ל מבאר הבן איש חי שלעתיד לבוא הקב"ה יחזיר לנו את העולמות הללו, ואז ה"מנחה" תהפוך ל"מנוחה" - וזה "נחמו נחמו", וזה מחולק לשתיים ל-נח ונח"ה. ואין כאן המקום להאריך.

חטאו בכפליים ומתנחמים בכפליים (א.ה. וגם בית המקדש נקרא פעמיים מחנה שנאמר "מחניים").

"הִקְרֵה הַטּוֹב הַזֶּה וְהִלְבְּנוֹן" (ג כה)

לבנון מורכב מ-ל"ב נתיבות חכמה, ונו"ן שערי בינה (מובא במגלה עמוקות ואתחנן אופן כ').

סגולת התפילה לומר פעמיים "נא"

"אֵל תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בְּדַבְּרֵךְ הַזֶּה" (ג כו)

מה הכוונה - "בדבר הזה"

מבארים המפרשים (מובא בשם הגר"א ז"ל וכן כתב החיד"א בנחל קדומים):

מכיון שאמר "נא" פעם אחת ("אעברה נא") ואם יאמר עוד הפעם זה סגולה שייענה בתפילתו, לכן אמר לו הקב"ה שלא יוסיף לדבר עוד בדבר הזה.

הדרך להינצל מהחמדה

"וְכָל אֲשֶׁר לְרַעַךְ" (ה יח)

הרי כבר מוזכר הכל, ומה הוסיפו כאן "וכל אשר לרעך"? שמעתי פשט נפלא, שאדם חומד מה שיש לחבירו ורוצה שיהיה לו כל מה שיש לשני, אומרים לו אם תיקח כל מה שיש לרעך אתה כבר לא תרצה.

משל לשתי נשים שהלכו לסופר-מרקט עם הילד שלהם, אחת הנשים היתה עשירה וקנתה לילד שלה כל מיני ממתקים, והשניה לא היה לה את היכולת לקנות, אמנם הילד שלה רצה כל מה שהילד השני רצה וביקש מהאמא לתת לו, האמא שהיתה חכמה אמרה לו: "בני היקר; אין בעיה, אבל תדע שאחרי שהילד השני מקבל את הממתקים הם הולכים אחר כך לקופת חולים ונותנים לו זריקה", הילד כמובן אמר מיד שהוא לא רוצה.

ובדרך הרמז כתוב במדרש שיש תר"ך מילים בעשרת הדברות כנגד תרי"ג מצוות דאורייתא וז' מצוות דרבנן,

ובחתם סופר מפרט כיצד במילים "אשר לרעך" מרומזים שבע המצוות דרבנן:

א' - אבילות - שבעת ימי אבילות.

ש' - שמחת חתן וכלה ז' ימים.

ר' - רחיצה - נטילת ידים.

ל' - לחם - פת נכרי ובישולי עכו"ם.

ר' רשויות מחיצות וששיתופי מבואות.

ע' - עמלק - קריאת המגילה בפורים.

כ' - כהונה - נס חנוכה.

סוד הד' והר'

"שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד" (ו ד)

בקר"ש יש רמ"ח תיבות, ובאמת יש רק רמ"ז, רק על ידי המילה "אמת" שמוסיפים נהיה רמ"ח.

האות ד' נכתבת בספר תורה גדולה, ולעומת זאת במילים "לא תשתחוה לאל אחר" האות ר' גדולה כי ההבדל בין אור האמונה לחושך הכפירה והעבודה זרה מתבטא באותיות אלו, הד' יש לה קוץ והוא מסמל את תחילת הבריאה שברא הקב"ה יש מאין, ולר' אין קוץ והיא עגולה, ושייכת לסט"א, לצד הכפירה, שהעולם הוא עגול ואין התחלה, וכמו כן אין דין ואין דיין קץ וסוף חלילה, ההבדל בגימ' בין האות ר' - 200, לאות ד' - 4 = 196 בגימ' קו"ץ,

ולכן בחטא אדם הראשון שהיה הפעם הראשונה שנעשתה עבירה בעולם כנגד רצון וציווי ד' יתברך, נענש על כך שהאדמה תצמיח לו "קוץ ודרדר", והרמז: קוץ

שהוא מבדיל בין הד' לר', למה פעמיים ד"ר (דרדר)? מבאר הרמ"מ משיקלוב שהד' כשהיא כפולה יוצא מ' והר' יוצא ס' וזה האותיות ס' מ'.

ועיין מה שכתבנו על כל הענין הזה בהרחבה בפרשת "כי תבוא" על מצוות הביכורים, שבכל הפרשה לא נכתב האות ס' כי היא מסמלת את העיגול הזה, וביכורים מסמלים את ההיפך את הראשית של העולם שנברא על ידי הבורא יש מאין.

והנה דבר נפלא שהתחדש לי בס"ד, ונקדים דהנה ספר דברים נכתב לפי הסדר, כפי שהזכרנו בשבוע שעבר שיש בו 955 פסוקים כמנין הרקיעים שיש בשמים, ומשה רבינו כיון להעלות את נשמתו בכולם.

והנה גם אם בכל התורה לא דרשינן סמוכים, אבל בספר דברים כן דורשים כי הוא נאמר על הסדר, כנ"ל.

ומצאתי כאן ב"ה רמז מדהים!

הפסוק "שמע ישראל" הוא בדיוק הפסוק ה-195 מתחילת ספר דברים, וזה פלאי פלאות!!!!

בבראשית האות ה-196 היא ד' של אחד כביכול כתוב כאן את הנקודה הזאת: כל התכלית טמונה בקו"ץ הזה - ההכרה בבורא עולם והאמונה התמימה.

להינצל מאש על ידי "שמע ישראל"

"שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד" (ו ד)

מובא בספר "ילקוט משה" בשם זוהר הק' הר"ת של "שמע וכו' אחד" הוא א"ש, והמכוון בשמע ישראל ניצולין מן האש, ורמז לזה אם תסיר מן שמע אות ש נשאר מ ע, ואם תסיר מן אחד א נשאר ח ד, ואלו אותיות הם ר"ת של מי שניצלו מן אש, והנה חנניה מישראל עזריה דניאל אלו מ ע ד ח.

וכן איתא ברבינו בחיי ז"ל כתב "כל המכוון באחד שחשבונו י"ג כמספר י"ג מדות ניצול מאש של גיהנם".

והנה בגמרא סוטה (דף י') "יהודה שקדש ש"ש בפרהסיא זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה כיון שהודה ואמר צדקה ממני יצתה בת קול ואמרה אתה הצלת תמר ושני בניה מן האור חייך שאני מציל בזכותך ג' מבניך מן האור מאן נינהו חנניה מישראל ועזריה, וכו', ולא יסף עוד לדעתה, אמר שמואל סבא חמוה דרב שמואל בר אמי משמיה דרב שמואל בר אמי כיון שידעה שוב לא פסק ממנה, כתיב הכא ולא יסף עוד לדעתה וכתיב התם {דברים ה-כב} קול גדול ולא יסף". עד כאן.

כל זה רמז בצורה מעניינת:

המילים - דניאל חנניה מישראל ועזריה בגימ' - 891

וזה בדיוק הגימ' של המילים "ולא יסף" (כשהף' במנצפ"ך).

"וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ" (ו 1)

אומר הרבי מקוצק לא תמיד הלב פתוח, לכן ישים הדברים על ליבו וכאשר ויהיה לאדם התעוררות מיד יכנסו אל ליבו פנימה.

הפטר נחמו (מתוך הקונטרס אהל ברוך גלות וגאולה)

בספר פנינים משולחן הגר"א על הפסוק המובא בהפטרה "נחמו נחמו עמי": "והיה העקב למישור" וגו' (ישעיהו מ') הקדים מעשה שהיה באחד מתלמידי הגר"א ז"ל שהיה מגיד ודורש בעיירות ונפטר, היה לו בן שגם כן דרש מישרים כאביו אך הרבה שנים לא זכה לזרע של קיימא והיה הולך לקברו של אביו ובוכה הרבה ומתחנן שיענוהו מן השמיים לזכות בבנים,

לילה אחד בא אליו אביו בחלום ואמר לו שהיום הייתה שמחה גדולה במתיבתא של מעלה משום שהגאון ז"ל באר דברי חז"ל קשים מאד ובכח אותה שמחה הצליח אביו להשפיע שיוולד לבנו בן זכר.

ומהם דברי חז"ל? ומה פתרון הגר"א ז"ל?

נאמר בזוהר הקדוש (ובהערה שם כתב שלא מצאו המקור למאמר זה בזוה"ק) "כבוד דא אלף" שנאמר: "כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה ונגלה כבוד ד' וראו כל בשר יחדיו כי פי ד' דיבר" (ישעיהו מ' פסוקים ד-ה) ע"כ, וצ"ב מה הכוונה?

ובאר הגר"א ז"ל שהמלה **כבוד** בגי' 32 (לב) וגם האות אלף מחולקת ל-4 אותיות שהן גם גי' בצורה הזו:

יש שני יודין (למעלה ולמטה) ו-1 באמצע שמתחלק ל-2 ויים,

$$\text{בסה"כ } (10+10+6+6)=32.$$

ובא הנביא ישעיה ומבאר איך זה יהיה לעתיד לבא שה-י' שעומדת למטה זה

"כל גיא ינשא" - ותעמוד למעלה - באמצע,

"וכל הר וגבעה" - היינו ה-י' שעומדת למעלה - וישפלו - תרד ליד ה-י' שלמטה - באמצע ויעמדו שתיהן בשורה - בשווה.

"והיה העקב" - ענינו - ה-ו' העקום - למישור - יהפוך לקו ישר כמו - ו' באמצע [וכן מצינו בפי' הבעש"ט הקי', שזה סמל הגלות - שנטה קו על ירושלים, (איכה) כי

בבריאת העולם באמת ה - ו' היתה ישרה, וכן לעתיד לבא - כנ"ל]

וממשיך לבאר הגאון "והרכסים לבקעה" - היינו שה-ו' תתבקע לשתיים ויהיו 2 ויים ואז תהיה האות א' - י, ו', ו', י, שזה גי' 32 כמנין כבוד, ונגלה כבוד ד', וזה פרושו שלעתיד לבא האות א' כמנין כבוד.

יש לרמוז כאן עוד עמקות נפלאה ויה"ר שנכוון לאמת...

בהקדם, רמז אחר ידוע בשם הבעש"ט הקד' שביאר על הפס' בתהילים (והנאמר בפסוקי דזמרה בשבת בבוקר) "רבות רעות צדיק ומכולם יצילנו ד'"

וביאר שהפס' הזה מכוון על התוכחה בפר' כי תבא שבס' דברים ובאר שיש בתוכחה 676 מילים כמנין "רעות" ובתוך התוכחה מופיע 26 פעמים שם הוי"ה שהוא שם הרחמים.

וכשמכפילים 26 פעמים האלו בשם הוי"ה שהוא גם 26 - מקבלים 676=26×26 דהיינו ששם הרחמים שבתוך התוכחה מציל מן התוכחה, - "ומכולם יצילנו ד'".

ועלה בדעתי לנסות לספור במגילת איכה שהיא גם כמין תוכחה כמה פעמים מופיע שם הוי"ה (שם הרחמים)?

והנה מצאתי הפלא ופלא - שם הוי"ה מופיע במגילת איכה **32** פעמים!

ואם נכפיל את 32 הפעמים - בגימ' הוי"ה - 26 נקבל **832**, שהוא אָלֶף (לפי פ' - כמנצפך, עם הכולל) והרי חז"ל אמרו כבוד דא אלף - וכבוד הוא 32 הרי שזה מצילנו מן הגלות ומכשירנו לגאולה שנזכה במהרה בימינו אמן!

ולסיום אביא כאן מכתבי זקננו ה"בית אברהם" מלוצק זיע"א שנאמרו על ימי הנחמה שאנו עומדים בהם:

"**דברו על לב ירושלים**" (ישעיה מ ב) מה [הכונה במלת] ל"ב, אם בתיבות ירושלים יש 7 אותיות היינו אם ירושלים במלואה, יש לירושלים לב ג' אותיות מכאן וג' אותיות מכאן, עכשיו בגלות ירושלים אינה במלואה כי כותבין ירושלים חסר וי"ו, אין לה כי אם ששה אותיות אינו יכול להיות ג' מכאן וב' מכאן כמובן, וזה דברו על לב ירושלים שיחזור הלב שיהיה במלואה ומלאה צבאה אז תהיה הישועה.

"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"

גמ' בבא בתרא (י א) גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה מוכח שהצדקה רפואה וזה פירוש [ישעיה נד יא] עניה סוערה לא נוחמה כי אין לה במה לעשות צדקה לכן צריך השי"ת ליתן לה עשירות לגאולה.

השיעור נכתב ונערך מתוך ההקלטה במערכת קול הלשון
 ניתן לשמוע שיעורי רמזים על סדר הפרשיות ושיעורים על עניינים בסוגיות הש"ס -
 דרך בנק התורה שע"י קול הלשון מספר ישיר בנק התורה : 0732951222, או בלחיצה פעמיים
 כוכבית במספר הרגיל: 036171111 להקיש קוד 642106 ואח"כ קוד כניסה 068068 בחירת מדור וכו'
 להערות או בקשה לקבל דף זה נא לפנות לכתובת מייל x0527136245@gmail.com
 כמו-כן ניתן להשיג את הקונטרסים על המועדים בטלפון - 0534142879 או בכתובת מייל הנ"ל